

Preek Romeinen 10:9, voor 4 juni 2017mo, Pinksteren, belijdenis, nr 556, JWB.

Welkom, inleiding	doop Sela	
Votum en zegen		
zingen	Ps 139:1,3,4	
bidden		JWB
lezen	Joël 3:1-5 BGT Handelingen 2:1-13 BGT	belofte vervullen
zingen	Lb 675 (LvdK 477):1,2	vieren
gedicht		moeder
tekst	Romeinen 10:9 (10) NBV	
preek		
zingen	Gk 103:1,3,5,8	
wet		
zingen	opw 609	band
belijden		
zingen	opw 710 (aangepast)	band
toespreken gem		
toespreken	een jaar na belijdenis doen	jongere
zingen	Lb 416:1,2,3,4	alle jongeren op podium
bidden		jongeren / Jaap
Collecte / luister	Oceans (uitleg boekenlegger)	2 jongeren
zingen	opw 553 (laat het feest zijn)	
zegen		
boeken		leider en Jaap
toespreken		jongere
bloemen		jongeren
zingen	Gk 167:3	orgel

1

Vooraf:

Vandaag Pinksteren: Gods Geest doet ons geloven, boodschap over de hele aarde. Doopvont: ooit zat daar water in: xxx en xxx gedoopt. Vandaag vuur in dat doopvont. Mooi symbool; de belofte van de Geest (vuur) is vervuld; vandaag verbonden met die doop (roos); dat symboliseren we. Kaarsen niet aansteken, ze branden al: al ver voordat wij begonnen, ontstak God het vuur. Laten we luisteren (en wie wil zingen) naar doop-lied.

Gemeente van Christus, meisje, jongen, gasten,

(klik) *Als je met je hart gelooft...*

Wie wil dat niet?

Een geloof vanuit je hart.

Afgelopen jaar hebben we in beide groepen daar over gepraat.

Wat is geloof?

Als je met je hart gelooft...

*God heeft Jezus uit de dood opgewerkt
en dat belijdt mijn mond.*

*Want Jezus is Heer
en ik word gered.*

Wat is gemeend geloof?
Wat voel ik daarbij?
Heb ik dat wel?
Raakt geloof mij?
Met je hart geloven... dat klinkt goed.
Maar doe ik dat?
Wat is dat?
Haal ik dat?

Afgelopen jaar, ook andere jaren: ik geloof wel, ik ben blij dat ik God ken.
Het is ook wel mooi, dat God voor je zorgt en dat je altijd bij Hem terecht kan.
Ik bid ook wel.
Maar God is ook wel ver weg.
Het is maar heel soms, dat ik er iets van voel.
En het is ook snel weer weg.
Dan ben ik een tijd niet zo bezig met geloof of God.
Geloof ik dan met mijn hart?

Of een ander: ik geloof vooral met mijn verstand.
Ik weet dat God er is.
Ik geloof ook dat Jezus gekruisigd is en opgestaan; de kerk is ook wel prima;
Gods aanwijzingen en geboden; dat is ook wel goed en wijs.
Maar raakt het me?
Word ik er echt blij van?
Voel ik wat?
Als je met je hart gelooft...
Doe ik dat?

Zondag 7, de catechismus, gaat daar over.
Daar is de vraag: wat is geloof, wat is echt geloof?
Deze zondag stond op de leerlijst: weten jullie het antwoord¹?
Wat is echt geloof?
Twee dingen? [stellig weten en vast vertrouwen, kennis en je overgeven].
Dat is geloof: iets weten en je er aan overgeven.
Zondag 7: geloven (met je hart), daar staat niet: geloven is weten en voelen.
Nee, het is weten en vertrouwen.

Wat is dat?
Stel je voor: een milieuactivist.
Weet alles over broeikas effecten, fijnstof, mestuitstoot.
Weet precies wat de voordelen zijn van zonnepanelen en windmolens.
Hij demonstreert tegen de bouw van kolencentrales; is erg boos over president
Trump en verbreken van het Parijs-akkoord.
Het weet alles van het milieu en heeft er ook heel gevoel bij.
Afgelopen nachten stond hij met spandoelen bij de Amerikaanse ambassade.

¹ Geef de antwoorden van tevoren op een briefje; breng niemand in verlegenheid

Een echte activist.
Die weet veel en voelt wat voor het milieu.
Maar stel, dat deze man zijn verfromten en terpentine gewoon door de gootsteen gooit, altijd met de auto gaat, nooit op de fiets; overal plastic zakjes aanneemt en gewoon op straat gooit.
Is hij dan geloofwaardig?
Met de mond roept hij van alles over het milieu, maar meent hij het ook?
Als het wat kost, hem zelf, kan het milieu hem dan echt iets schelen?

Als je met je hart gelooft...
dat gaat niet over gevoel – hoe mooi ook als je je geloof ook echt beleeft.
Als je met je hart gelooft..., dat gaat eerder over geloofwaardigheid.
Iets weten en je er dan ook door laten leiden.

(klik) *God heeft Jezus uit de dood opgewekt.*
Tja, wat is belijdenis doen?
Waarom doe je belijdenis?
Als ik u vraag: waarom heb je belijdenis gedaan, ooit?
Of waarom doe je nu belijdenis? Of later?
Of waarom doe je geen belijdenis.
Bedenk dat eens even? ...
Wat is je reden om belijdenis te doen?

Ik ga het niet navragen.
Maar ik kan me voorstellen, dat ik dit soort dingen hoor: ik ben blij met God.
Ik geloof in Hem.
Ik vind het prettig in de kerk en geloof alles wat God zegt.
Dat wil ik uitspreken.
Dat is mooi om te horen.
Of – als je juist geen belijdenis doet: ik ben te weinig met God bezig.
Ik weet nog niet of ik bij Hem zal blijven.

Is dat belijden?
Hoe mooi en gemeend ook, voor je het weet, gaat belijdenis doen dan over jouw geloof, jouw ijver, jouw liefde, jouw inzet.
Je doet dan dus belijdenis van jouw geloof, je doet belijdenis van je proberen om God lief te hebben, belijdenis van je inzet om iedere dag te bidden, je ijver om met God te leven.
Je doet belijdenis van je oprechte band met God.
Hoe wankel is dat?

Mooi, dat Paulus schrijft over God: God heeft de Heer Jezus uit de dood opgewekt.
Jezus is opgestaan; geloof je dat?
Dat is belijden.
Belijden gaat niet over ons, het gaat over God, over wie Hij is, wat Hij deed.
Belijden is na-spreken, herhalen wat een Ander zegt.

God zegt iets, ik knik: ja, klopt: Jezus is opgestaan.
Daarmee instemmen, daar blij mee zijn, de gevolgen leren zien.

Op catechisatie, Follow Mee, leggen we nadruk op dingen weten.
Geloof begint domweg met weten wie God is en wat Hij gedaan heeft.
Al het andere komt daar uit voort.
Zondag 17 van de catechismus gaat bijvoorbeeld over die opstanding van Christus.
De vraag is daar: wat heb je aan de opstanding van de Heer Jezus?
Wat zijn de gevolgen voor ons?
Drie dingen zijn dan het antwoord.
Jullie weten het nog?
Dit was één van de lastigste.
Wat is de waarde van Christus' opstanding voor ons?
[1 bewijs dat alles volbracht is (Christus heeft alles gedaan, de dood is overwonnen; opstanding is het bewijs).
2 wij veranderen (Christus' kracht geeft Hij aan ons, de Heilige Geest komt, dat vieren we vandaag).
3 onze toekomst is zeker (er is een mens in de hemel – dat kan! – en wij zullen Hem volgen)].

Dat gaat allemaal niet over ons, maar over God.
Hij stond op en Hij deelt uit.
En dat vieren we vandaag.
Pinksteren is een oogstfeest.
De mensen in Israël vierden feest om alles wat er groeit.
Pinksteren, dat is samen eten en drinken van de nieuwe oogst.
God gaf het; daar vier je feest over.
God liet alles groeien; Hij geeft zaad en variatie en zon en regen.
Van Hem is de wereld.

Zo is het met ons Pinksteren.
Ook een oogstfeest.
Wat Christus gedaan heeft, het wordt overal verteld en uitgedeeld.
Hij laat ons geboren worden om Zijn luister uit te dragen².
Hij woont in ons.
In alle talen laat God het horen.
Overal brengt het mensen tot geloof.
Mensen worden blij dat Christus is opgestaan; een mens uit de dood opgewerkt.
Geloof en belijden begint met Gods daden.

(**klik**) God heeft Jezus uit de dood opgewekt *en dat belijdt mijn mond*.
God doet alles en wij praten alleen maar na.
Dat klinkt negatief en klopt ook niet.
Belijden is na-spreken.

² zie gedicht

Dat is een verschil.

Napraten dat is onzelfstandig, zonder wil, zonder nadenken.

Na-spreken, dat is zelfstandig, dat is gemeend, dat is een keus.

Hetzelfde als nadoen en navolgen.

Nadoen, na-apen, dat is ook passief, zonder betrokkenheid.

Christen-zijn, we noemen dat liever navolgen: bewust op de Heer Jezus letten en je leven op Hem aanpassen.

Mijn mond belijdt, dat Jezus is opgestaan, dat na-spreken en navolgen.

Wij wel duidelijk de tweede plaats: eerst doet God iets.

Geloven is altijd reactie, een gevolg, een tweede.

Wel helemaal bij betrokken, maar het draait niet om mij.

Napraten, na-spreken, na-apen, nadoen, navolgen.

Je kunt niet eens anders.

Wij zijn allemaal kuddedieren.

Niemand van ons kan echt zelfstandig denken.

Anderen hebben altijd invloed op ons.

Het enige wat we – een beetje – kiezen is: wie heeft er invloed op mij?

Laat ik alles gebeuren of stuur ik daar een beetje in?

Dat zeg ik sterk, dat we allemaal beïnvloed worden.

Mag ik eens vragen: wie van de kinderen en jongeren heeft een 'spinner' [...].

Wie heeft hem ook mee naar de kerk [...]?straks in de hal laten zien

Wie van jullie vindt het leuk om er mee te spelen [...].?

Gek is dat, een paar maanden geleden nog niet.

Niemand had een spinner.

Je vindt het nu leuk, je bent het leuk gaan vinden, omdat anderen het leuk vinden en er mee spelen.

Wie van u kent de tijd van de flippo's nog?

Dat was 15 jaar geleden.

Je kreeg ze bij een zak chips.

Je kon er eigenlijk niets mee, maar iedereen wilde ze hebben.

Waarom?

Invloed van anderen.

En allemaal denken wij, dat anderen maar weinig invloed op mij hebben.

Maar zo gaat dat, zo zijn we door de Heer gemaakt; we zijn mensen die in contact staan met elkaar; we beïnvloeden elkaar.

En straks is het weer uit; over 5 jaar op de rommelmarkt liggen overal spinners, die niemand meer wil hebben.

Net als nu de flippo's en de hoela-hoeeps.

En als u denkt, nee, maar ik niet; anderen hebben bijna geen invloed op mij.

Kijk eens naar foto's van 30 jaar geleden: de bril van toen, je vindt het nu raar, de broeken, de kragen, je haar.

Allemaal gaan we mee in de mode, de één sneller dan de ander, maar we

veranderen allemaal.

Als we dan toch beïnvloed worden - onontkoombaar, kun je nog wel kiezen.
Wie mag invloed hebben?
Goede dingen of slecht dingen?
Met wie kan ik dan het beste omgaan?
Positieve mensen of negatieve mensen?
Laat ik alles gebeuren of blijf ik nadenken: gedachteloos nadoen, na-apen of navolgen?
Gedachteloos napraten of bewust na-spreken?

Mijn mond belijdt, ik spreek na, ik hoor graag over God die Jezus uit de dood heeft opgewekt.
Als ik dan toch beïnvloed wordt, laat deze Jezus mij dan maar beïnvloeden.
Deze Man die sterker is dan de dood, de Man die een fijne Man was in de omgang en die zijn kracht uitdeelt, de Man die belooft dat ik voor altijd bij Hem op de nieuwe aarde mag wonen (zondag 17).
Als ik dan toch beïnvloed wordt door alles en iedereen, laat ik dan maar bij Hem in de buurt blijven.
Hij heeft alleen maar goede invloed op mij.
Dat is belijden: na-spreken, ervoor kiezen de invloed van de Heer Jezus te ondergaan.

(klik) *Want Jezus is Heer.*

Wat dat betekent, staat in zondag 1.
Daar is de vraag: wat is mijn troost, houvast, zekerheid, in leven en sterven?
En wat is het antwoord? [Ik ben eigendom van Jezus Christus].
Daar heb ik veel op gehamerd afgelopen jaren: ik ben niet van mijzelf, maar ik ben eigendom van Jezus Christus.
Jezus is Heer, niet ik.

En juist dat is fijn.
Als je met je hart gelooft...
Daar begon ik mee.
Wie wil er meer voelen van de band aan God?
Ik denk wij allemaal.
Wie wil er meer beleven, een sterker geloof hebben?
Vaker aan God denken?
Sterker zijn als het gaat om wat goed is?
Wie wil er makkelijker Jezus volgen en na-spreken?
Dat willen we allemaal.

Belijden is niet: zeggen: dat lukt me wel aardig.
Of: ik ga vooruit.
Of: ik blijf het proberen.
Of: soms lukt het me wel om iets te voelen en te willen en soms ook niet.
Belijden is na-spreken, dat Jezus opgestaan is en dat Hij Heer is.

Belijden is in zijn buurt blijven en je laten beïnvloeden.
Ook na-spreken, dat God juist over ons diepe dingen zegt.
God brengt ook altijd schuld ter sprake, ons falen, de zonde.

Hoe mooi is dat.
Zelf praten we daar liever niet over.
Het lijkt ook somber om te praten over je fouten.
Maar belijden in de bijbel, dat gaat over twee dingen: 1 zonden belijden, fouten toegeven en daarna over 2 daar blij over worden en juichen, God loven en prijzen.

En juist dat helpt ons met ons gevoel.
Jezus is Heer.
Hij is opgestaan, deelt geloof uit.
Belijden is na-zeggen, dat we Gods Geest nodig hebben.
Pinksteren is een oogstfeest aan het begin van de oogst.
Het meeste moet nog binnengehaald, maar ik vier vast feest.
Want met God komt het goed.
Dat is belijden: naar God kijken, Jezus is Heer.
Niet ik ben zelf verantwoordelijk, maar dat ik Gods eigendom ben.
Belijden is vooral naar God kijken en blij worden dat Hij alles overneemt.

(klik) Jezus is Heer *en ik word gered.*

Kijkt God met plezier naar je?
Durf je dat van jezelf te zeggen?
God kijkt met plezier naar mij?
Hij is blij met mij?
Als je vandaag belijdenis doet, misschien zeg je vandaag ja.
Of als je net gemeend meegezongen hebt of oplet tijdens deze preek: Ja, God kijkt met plezier naar me.

Zeg je het ook, als je niet zo op zit te letten?
Als de kerkdienst wat langs je heen gaat, als je weinig aan God denkt, alleen voor je ouders naar catechisatie gaat?
Als je weinig liefde voor de Heer Jezus voelt, kijkt God nog met plezier naar je?
Je doet je best, een beetje, maar het lukt niet zo goed?

Daar gaat deze brief over, de Romeinen.
Luther – dit jaar 500 jaar geleden – Luther ontdekte weer de waarde van 'ik word gered'.
Luther ontdekte weer, dat het kwaad veel dieper zit dan wij aanvoelen.
En God kijkt niet met vriendelijke ogen, omdat ik mijn best doe of omdat ik zoveel van Hem houd of omdat ik belangstelling heb voor de bijbel.
God houdt niet van mij omdat ik best wel een aardige jongen of een fijne meid ben.
Ik doe geen belijdenis van *mijn* geloof, *mijn* inzet, *mijn* liefde.

God houdt van mij, omdat... omdat... omdat... Hij dat wil.
Omdat God van de Heer Jezus houdt en ik bij de Heer Jezus hoor.
God kijkt met vriendelijke ogen, omdat ik gedoopt ben en Hem na-spreek dat Hij goede invloed op Mij heeft.
Belijden is weten wie God is en bij Hem willen horen.
Belijden gaat over God.

Als je met je mond belijdt en met je hart gelooft...
Hoe zit dat met dat hart?
Geloof ik wel mijn hart?
Dat hart is dus niet zozeer voelen, maar meer geloofwaardig, zei ik.
De milieuactivist kan wel erg veel voelen voor het milieu met spandoeken en acties en boos op president Trump.
Maar wat als het moeite kost?
Gooit rommel op straat, fietst nooit, iedere maand een vliegreis.
Weinig geloofwaardig.

Wat dan?
Niet harder je best doen; niet nog meer spandoeken of beter opletten met afval en rommel en vliegreizen.
Nee, die activist kan beter meer lezen over milieu, een schone aarde, gevolgen van vervuilen.
Dat is werken aan motivatie, weten wat belangrijk is.

Dat is belijden met het hart: blijf in de buurt van de Heer Jezus.
Weet wie Hij is.
Kom naar de kerk, lees uit de bijbel, ga om met andere vrienden van de Heer Jezus.
Laat je beïnvloeden, dat is na-spreken en navolgen.
Dat is geloofwaardig belijden.
Belijden is naar God kijken, jezelf kennen en blij worden dat Hij alles overneemt.

Amen.

Ds.Jaap Boerma
GKv Rotterdam-Noord/Oost
4 juni 2017

Toespreken gemeente:

En u, broeders en zusters, blijf deze jongeren met liefde in de gemeente ontvangen. Weet u geroepen om met uw voorbede, uw positieve voorbeeld, uw belangstelling en aanmoediging hen te blijven steunen. Wees ook daadwerkelijk bereid om, waar nodig en mogelijk, eraan mee te helpen, dat jongeren blijven groeien in geloof, in genade en in kennis van onze Heer Jezus Christus. Wij allen belijden hetzelfde geloof en zijn verbonden aan dezelfde Heer: Jezus Christus. Laat de Heer door zijn Geest ons allen daar bij helpen.